

הישיבה

הגליון לבן הישיבה

גליון מס' 23

אליך בן ישיבה

בדרך כלל, אני נוהג להגיד לך דברים אלו כאשר אני מבקר אותך בישיבה מייד בתחילת ה"זמן". אך מאחר והייתי כ"כ מרוגש מחשקת התורה ומהמאמצים וההשתדלות שאתה עושה בשביל להיות טוב יותר ולהתעלות בתורה, לא הספקתי ורק אמרתי לך אז כמה שאני מעריך אותך.

את הדברים החשובים שאני אומר לך בפגישתנו בדרך כלל בתחילת הזמן - אביא לך כאן, ואולי יקראו את הדברים עוד כמה בחורים, וגם להם תהיה תועלת מהם.

לא עברו ימים רבים מאז חזרת לתפוס את ספסל הלימודים, לשבת באוהלה של תורה, להתייגע ולעמול בה, להתמיד בה ולהיות בקיאה בה.

לפנינו, ימי ראשית החורף הארוך הבעל"ט, שבסופו רוצה כל אחד להיראות טוב יותר מבחינה רוחנית, להיות מושלם יותר ובדרגה גבוהה יותר.

בימים אלו דווקא, חשוב לדעת כי ההתחלה, ה"ראשית", יש בכוחה להיות התשתית החזקה והאיתנה להמשך טוב ופורה. ההשקעה בראשית הדרך חשובה וחיונית למען הצלחה מתמשכת. ומסתבר שבדיוק משום כך, משקיע גם היצר את מירב תחבולותיו על מנת למנוע את האדם מלהתחיל במלא עוזו את עבודתו, ועל כך כבר נאמר "כל ההתחלות קשות".

ואכן, בחורים רבים מעוניינים לדעת את סוד ההצלחה בישיבה. בתוך תוכו יודע כל אחד כי להצליח בלימוד ולהצליח בעבודת ה' בישיבה, זו משימה לא קלה מחד, אך מועילה וכדאית מאד מאידך. הטעם הטוב של ההצלחה הופך את האדם למאושה, זאת, מלבד החיוב והציווי שיש על כל אחד מאתנו לעשות רצון הבורא בלימוד התורה וקיום המצוות.

ההשקעה הטובה והגדולה בתחילת הדרך היא ללא ספק אחת מנקודות המפתח להצלחה.

יש להשקיע את מירב הכוחות על מנת להקים תשתית טובה וחיונית ועליה לבנות את המשך שבוודאי יראה טוב יותר.

מעלה גדולה יש בתכנית הלימודים התורנית שעובר כל תלמיד, שהיא מספקת עבורו מגוון רחב של "התחלות" אשר כל אחת מהם יכולה להוות ציון דרך והתחלה חדשה שמייד לאחריה יתמשך ההצלחה וההתקדמות הראויה. כך הוא יכול מדי שנה להתחיל מחדש, התחלת לימודיו בישיבה קטנה, ישיבה גדולה, יש אף היכולים להציב לעצמם את יום ראש חודש כתאריך יעד להתחלה חדשה וטובה יותר, והמהדרין יכלו לומר שהחל ממחר יפתח דף חדש לעבודה טובה יותר.

עליך להשקיע כוחות רבים כדי שההתחלה תיראה טוב, או אז גם ההמשך הטוב בוא יבוא.

עלה והצלח בכל דרכיך,
אני אמשך כפי שהבטחתיך להתפלל
להצלחתך המלאה,
העורך

לזרוק את הילד

אם שמעתם פעם על אדם שזרוק מהבית את בנו, זורק אותו למדבר, לדרך קשה מלאה בסכנות קשות ומאיימות ?? איזו סיבה גדולה וחשובה יכולה לגרום לאדם לעשות מעשה כה נורא ??

מאת: הרב ירחמיאל קראם

שביצע שעליו נגזר עליו גירוש ? ? ?
אכן,
לא מדובר כאן בעבירה מסיימת שהייתה הסיבה לגירוש. תרבות קלוקלת ורעה מתגלה בביתו של אברהם אבינו, תרבות של רחוב של עבירות של הפקרות מוסרית ושל חוסר חינוך.

ושרה יודעת, וגם אברהם יודע, שבביתם הם מגדלים את "גדול הדור" הבא - את יצחק, הם מגדלים נטע רך שעליו להיות אביהם של ישראל מהאבות הקדושים. את החינוך של הילד של יצחק אי אפשר לסכן, אסור לאפשר לו חס ושלום לראות את התרבות הרעה ולשהות לידה. אסור להיות בחברת ישמעאל, הוא חבר רע והוא מסוכן מאד לחינוכו הטוב של יצחק.

וכאשר יש חשש של השפעה חברתית רעה, צריך לעשות מעשה באופן מייד, גם אם זה כואב, גם אם מדובר בניתוח לא פשוט ולא קל.

עושים זאת, כי אין ברירה, כי הקב"ה יודע שלהתקלקל מחבר רע זה מאד קל ומאד פשוט, אי אפשר לקחת סיכונים מיותרים ויש לצוות על אברהם לסלק מייד את החבר הרע ואת הדוגמא השלילית מתוך הבית. כי מחבר רע צריך לברוח ולהימלט, זו סכנה גדולה אסור להתקרב לחבר רע !!!

זהירות !!! חבר רע !!!!

האם שמעתם פעם על אדם שזרוק מהבית את בנו, זורק אותו למדבר, לדרך קשה מלאה בסכנות קשות ומאיימות ?? איזו סיבה גדולה וחשובה יכולה לגרום לאדם לעשות מעשה כה נורא ??

מדהים ומפליא !!!

אברהם אבינו, שרה אימנו, זורקים את הילד שלהם מהבית, משלחים את ישמעאל מביתם יחד עם אמו והם אינם מסכימים שיגדל וישהה בביתם.

אין ספק כי צעד זה הוא צעד כואב לכל אבא. קשה לחשוב על אבא שיקום ויזרוק את בנו מביתו אך הנה אברהם אבינו עושה זאת. ואברהם כדרכו בכל ענייניו, אינו עושה זאת על דעת עצמו כי אם על פי ציווי של ה' - אשר אומר לו לשמוע בקול שרה - לגרש את ישמעאל ואת הגר מביתם.

איזו רעה גדולה עשה ישמעאל שנגזר עליו גירוש ? ?
? מה היא העבירה הקשה שעליה הוא התחייב לעזוב את בית אביו אל דרך מלאה בסכנות האורבות לו בכל פינה ? ? ?

אין זאת אלא שמדובר בודאי במשהו איום ונורא, בחטא בל יכופה משהו שאי אפשר להבליג עליו בשום פנים ואופן. אך מה הוא אותו מעשה ? היכן מסופר עליו ? נכון אמנם ידוע ומפורסם שישמעאל לא היה צדיק גדול ועשה עבירות רבות, ובכלל, הוא לא גדל בדרך שאותה הנחיל לו אביו, אך מה הוא הדבר האיום

בן ישיבה, תהא לך? לתקן לזכרה?

אנחנו לעזרתך בכל עניין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

מוקד הישיבה: 1-800-20-18-18

(שיחת חינם)

שאלה:

שאל בני

תשובה:

יש לשתן שהוא היצה"ר שתי מטרות, האחת - להחטיא את האדם, אבל גדולה מכך היא מטרתו, אחרי שחטא האדם, להכניסו לעצבות ולמרה שחורה. כי האסון הגדול יותר מהחטא היא העצבות והמרה שחורה שיש לאדם אחרי שחטא - כך על פי גדולי החסידות.

עצבות, חוסר שמחה, לאכול את עצמך ולהתיימר, זה הוא מתכון בטוח של היצר הרע להסיט אותך לגמרי מדרך העלייה הרוחנית. מתכון בטוח לכישלון ברוח.

וכי זו המטרה?

וככל שתעמיק בדבר ותשתן לעצמך אותו, הרי שתבין היטב כי כישלון חד פעמי, הוא כישלון שיש לתקנו כמובן ויש לעשות הכל על מנת שלא נשוב שוב וניכשל בו וזו עבודת האדם. אבל לחיות בתחושה רעה - תוך כדי העבודה, תוך כדי המשך העלייה - על הכישלון, זו התרסקות!

יש זמן לחשבון הנפש, בסוף היום, לאחר שתעלה על יצועך, בקריאת שמע שעל המיטה או לפני כן, כשאתה מסכם לעצמך את היום ואת מה שעבר עליך במהלכו, הרי שמותר ואף חובה לזכור כי היה כישלון בנקודה מסוימת ויש לגבש דרכים כדי שלא ישוב. אולם תוך כדי העבודה, אין בשום פנים ואופן לעסוק בחשבונות, אין זמן, אין אפשרות, אסור, לעשות חשבונות ולעסוק בחרטה או להיכנס לעצבות ומרה שחורה.

הדבר דומה למטוס גדול שטס בשמיים ותוך כדי הטיסה שם לב הטייס שקיימת בעיה בנורת חשמל אחת מעל לראשו של אחד הנוסעים. אולם כדי לתקן אותה יש צורך להפסיק את פעולת החשמל של המטוס באופן מלא כדי שלא ייווצר קצר חשמלי. האם יעלה על הדעת להפסיק את החשמל במטוס? הלא הוא החשמל שמניע גם את ההצתה של המנועים, ואם יכבו אותו, יפסיקו המנועים לפעול והמטוס יצלול לתוך הים!!!!

בוודאי יחכה הטייס לנחיתה בשדה התעופה ולסיים הטיסה, ואז יבצע את פעולת התיקון. אם אתה עוסק בתיקון מנורה קטנה באמצע היום, באמצע הטיסה למעלה, באמצע עבודת ד' היומית שלך, הרי שאתה מכבה את החשמל שנותן לך אנרגיה להמשך העלייה!!! וכיבו החשמל מכבה את המנועים שלך!!! וכשאתה מנוע, צוללים ומתרסקים. מרן האמרי חיים' מויזניץ זיע"א, היה מפרש את הפסוק "צא והלחם בעמלק מחר" (בשלח י"ז) שיש עמלק כזה שנקרא 'מחר', יש יצר הרע כזה שנקרא 'מחר'. שאומר

לכבוד מצרכת "הישיבה"
אני בחור צעיר, מנסה מאד ועושה השתדלות רבה להתעלות בתו"ש. אבל בכל פעם שיש לי נפילה ואפילו קטנה כמו דיבור באמצע ה'סדר', אני מטרד מכך לאורך כל היום והדבר מחליש לי את חסרת האימוץ והעלייה לאותו יום בגלל הכישלון. מה הצצה לכך?

שמאל אליוצר ת.

האדם לעצמו, היום כבר לא הלך טוב, ממחר אתחיל מחדש. זה עמלק! זה יצר הרע! למה מחר? מה יש מחר? מדוע לא עכשיו? מייד! עלינו להלחם בעמלק הזה שנקרא 'מחר' - ביאר האמרי חיים.

המסקנה היא פשוטה, עליך לחלק את יחידות הזמן שלך בצורה אחרת. אין היום ומחר, יש עכשיו והדקה הבאה, עכשיו לא הלך טוב? זהו, נגמור מהדקה הבאה מתחילים שוב. לא מחר, לא שבוע הבא, לא יחידות זמן ארוכות שהם בזבז זמן, אלא מייד. כל דקה זה חיים שלמים, כל רגע זה עולם, כל שעה יכולה להועיל להתקדמות שלנו קדימה במטרות החשובות והקדושות שיש עלינו לעשות.

כאשר תציב לעצמך את יחידות הזמן הקצרות, תראה איך כל רגע וכל דקה, הינם עולמות שלמים של עבודת ד' והסיפור הזה של 'הרס את היום', נעלם כלא היה. כשהדברים אינם 'הולכים' כמו שאנחנו רוצים, אנחנו מחפשים לברוח למקום כלשהו, והשאלה הגדולה היא, לאן בורחים. ברוב המקרים לצערינו הרב, כשהאדם כועס על עצמו, הוא עוזב בכעס והולך, לאן? למטבח להכין קפה, החוצה לשאוף אוויר, לאכול משהו, להתבטל מלימוד, ח"ו לעשות משהו גרוע יותר.

מדוע? האדם מחפש לעצמו מקום מפלט לעשות משהו שהוא אוהב, דבר שלא מעיק עליו, הוא מחפש לברוח למקום שנוח לו, הוא משתחרר כביכול מעצמו, מהעולם, ונותן לליבו לעשות כל מה שהוא חפץ, נותן חופש לליבו לבחור את מה שנוח לו.

העבודה הגדולה של האדם היא, לגרום למצב שליבו רוצה תורה, טוב לו בתורה, שמח לו בתורה, זה גורם לו שמחה ועושה לו טוב, זה לא מעיק, זה ח"ו לא עונש ולא עול. זה נעים, זה מביא שמחה.

תחשוב לעצמך מצב, שמרוב תיסכול על משהו שלא הלך כמו שצריך, תתן חופש ללבך לעשות מה שהוא רוצה, והוא רוצה תורה!

אוי, כמה זה טוב, ללמוד, להשתקע בגמרא, בחומש, בתפילה, בעניין רוחני כלשהו שמביא לך שמחה.

מה יאמר על כך היצר הרע? הרי שנגמרו לו טענותיו ונסתתמו לגמרי. כי מצב רוח רע, או עצבות ח"ו תביא אותך מייד לעשות מה שליבך חפץ, והוא חפץ בתורה.

זו דרגה נפלאה, מכל הבחינות, אני משוכנע שבעבודה נכונה וממוקדת אתה יכול להגיע לכך, כל אחד יכול.

שאל בני

לכבוד מצרכת "הישיבה"

המשגיח מדבר אצלנו בישיבה טוב ושוב על התיקנות מחבר ר' אבא
שהוא מציק, רציתי לשאול מה הם התיקנות שאוכל לעשות מי הוא חבר ר' א?
והוא בחור שהוא טוב באימוצים גם אותו צריך לעבוד?
שמאל ג.
ירושלים

תשובה:

שאלה יפה שאלת שמואל, שים לב, שבשאלתך אתה מספר על כך שהמשגיח מדבר על הרחקה מ'חבר רע'. גם המשנה במסכת אבות אומרת הרחק מחבר רע. בוודאי שמת לב לעובדה שאנו

מכנים אותו 'חבר רע'. הוא חבר? הרי היה צריך לכתות אותו 'אדם רע' הרחק מאדם רע, מה פתאום הוא חבר? הרי התנא סבור שצריך להתרחק ממנו.

שאלה מעניינת. יש תשובות רבות לשאלה זו, אני חושב על שתי תשובות שאיתם נצמד לגבי התשובה לשאלתך. הביאור הוא, שרק אחרי שאתה חבר שלו, אתה יכול לראות ולקלוט שהוא רע, ולכן זו תהיה תמידי הרחקה מ'חבר רע' אחרי שהוא חבר שלך אתה רואה שהוא רע.

ביאור נוסף הוא, שלא צריך להתנתק לגמרי ולהיות בסכסוך עם חבר שאינו חיובי, אין צורך בקיצוניות יתירה (כמובן למעט מקרים שבהם ההשפעה היא הרסנית) צריך להתרחק ממנו - בהחלט, אבל הנהון לשלום והתנהגות מכובדת אינה פסולה.

הבה ננתח לרגע, מה מוביל אותנו להיות חבר של משהו. אני רוצה למנות יחד איתך כמה סיבות שיכולות לגרום לנו להתחבר עם חבר, חלקן במודע וחלקן בתת מודע.

א) חבר ילדות.

קשה לנו לפעמים להסתגל לחברים חדשים ויש לנו נטייה במקרה ויש חבר שהגיע איתנו ממוסד לימודים קודם, להישאר בחברות איתו.

איך וכיצד מתמודדים עם חבר רע?

קובץ אמרות טהורות שנאמרו ע"י מרן הגרמי"ל לפקוביץ זצוק"ל בעניין חבר רע ומדרכי הפעולה נגדו

שים לבך ושמור עצמך מחברה כזאת

יש לבקש ממסדרי חברי החדר של הפנימייה, להיות אך ורק עם בני תורה אמיתיים, ואם ח"ו מרגיש בעצמו מטעם סיבות משונות של בושה וכד', שהם הבלים ושטות והרגשת שווא, שקשה לו להתנתק מהם, א"כ הרי צריך שמירה יתירה שלא יבוא ח"ו להפקיר עצמו מבלי להרגיש הנפילה וההתדרדרות, עד שקשה לחזור ולתקן, ולכן שים לבך ושמור עצמך מחברה כזאת [ח"א עמ' ק"ט]

צריך תמיד לדעת את הכלל "וקנה לך חבר" - לחפש חבר טוב, חבר טוב בלימוד וחבר טוב בזמן האוכל ובחדרי הפנימייה, "לקנות" חבר טוב [ח"ב עמ' קצ"ה]

להתרחק בתכלית הרחוק מאלו שאין להם הנהגה של בני תורה, אף אם הם בעלי כשרונות ותופסים מקום בישיבה, כי הנהגתם הוא חורבן הישיבה, אלא להתחבר רק עם הבחורים הטובים והרציניים. [ח"א עמ' ק"ו]

ולשמור עצמו מכאלו שאין דיבורם נקי

והעיקר לא להתפעל ולהמשך אחר אותו חלק תלמידים שאינם רציניים, כי בודאי יש גם חלק הרוצים ומוסרים עצמם ללמוד בהתמדה - ורק עם אלו להתחבר וללמוד עמם בחברותא, ואיש את רעהו יאמר חזק בלימוד בשקידה ורצינות, ולשמור עצמו מכאלו שאין דיבורם נקי, כי הם משפיעים ומחלישים את אחרים הרוצים לעלות ולהצליח. והעצה לזה: להתקרב ולעמוד בקשר תמידי עם ראש הישיבה והמשגיח, להתייעץ ולקבל חיזוק מהם בכל הדרוש לבן תורה. [ח"א עמ' ק"ח]

חבר אמיתי הוא זה שאפשר לקבל ממנו תועלת ברוחניות.

והרבה הרבה חללים הפילה ההתחברות עם חברים שאינם ראויים

ועל כולם צריך להיזהר ולהישמר מחבר שאינו טוב. חברי החדר בפנימייה וכן חברי השולחן בעת הסעודה - צריכים להיות בעלי יראת שמים, חבר אמיתי הוא זה שאפשר לקבל ממנו תועלת ברוחניות. והרבה הרבה חללים הפילה ההתחברות עם חברים שאינם ראויים. בוודאי כל אחד צריך חבר, וכמאמר התנא "וקנה לך חבר" שעניין זה חשוב כל כך שצריך לשלם עליו, אך כל זה בחבר טוב, וזהו יסוד גדול. [ח"א עמ' כ']

חבר פעמים שאפשר להיבנות על ידו ולהצליח בעזרתו לעלות ולגדול, ופעמים שאפשר ח"ו להיחבר על ידו ולמעוד לאבדון

"וקנה לך חבר" היינו חבר טוב. "חבר". פעמים שאפשר להיבנות על ידו ולהצליח בעזרתו לעלות ולגדול, ופעמים לאיך גיסא שאפשר ח"ו להיחבר על ידו ולמעוד לאבדון רח"ל. "חבר טוב" היינו עזר לגדלות והצלחה, ו"חבר רע" הרי הוא סכנה ברורה להיפך ח"ו. ומהו "חבר טוב"? זהו אחד שאפשר לקבל ממנו השפעות טובות ברוחניות, אולם זה שאינו מוצא בו שיוכל לקבל ממנו השפעה לטובה ברוחניות - אף אם לא נמצא בו עניין של חסרון, בהכרח שאינו בכלל "חבר טוב", כ"ש וכ"ש אם נמצא עוולה בשפתיו שדיבורו אינו בנקיות רח"ל או שחסר לו יר"ש ומידות טובות - בוודאי שצריך להתרחק ממנו בתכלית הרחוק. [ח"א עמ' מ']

בני תורה אמיתיים ורציניים אינם סובלים סוג כזה

ומתרחקים מכאלה

כתבת ביקורת על זמנינו שהבחורים שנקראים בביטוי של שפת הרחוב "פתוחים", הם החשובים בחברה. תדע לך שבני תורה אמיתיים ורציניים אינם סובלים סוג כזה ומתרחקים מכאלה, מפחד שיקבלו על ידם השפעת הרחוב ולאט לאט יבואו להתדרדר עד שמתרחקים מירא"ש ותורה ונעשים מודרניים ומשנים את כל מהלך החיים ח"ו. והרחוקים מבחורים ה"פתוחים" היינו ה"פתוחים", הם לא מרגישים אפי' שיש סוג כאלו, מכיון שאין מתייחסים עם כאלו, וכל הוייתם להתקרב לבחורים רציניים ובעלי ירא"ש שמשקיעים עצמם לעמל לימוד התורה והצלחת עלייתם, ועומדים בקשר רק עם הטובים, ומתקרבים לראשי הישיבה והמשגיחים לקבל מהם תורה ויראה גם יחד.

בן ישיבה,

קשה לך? לכתוב לזכרה?

אנחנו לעזרתך בכל עניין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של מוקד הישיבה לעזרתך בכל יום בשעות הערב

מוקד הישיבה:

1-800-20-18-18

>>> המשך מעמוד קודם

ב. נעים בחברות.

סיבה נוספת לחברות היא תחושת נעימות בשיחה עם חבר כלשהו, תחושה שיש לנו דברים במשותף, נושאי שיחה משותפים וכדו'.

ג. חבר 'פחות ממני'.

יש שמחפשים (בתת מודע) חבר שברור להם שהוא חלש מהם בשכל או בהבנה או באינטליגנציה או בכל מידה אחרת, החברות עם חבר כזה נותנת להם תחושה של עליונות תמידית והרגשה תמידית שאיני יותר טוב ממנו.

ד. חבר מעמד.

ישנה חברות שנוצרת כדי לייצב מעמד אישי, אני רוצה להיות חבר שלו כי להיות חבר שלו זה נחשב, זה עושה לי שם טוב.

ה. חבר נשלט.

ישנם בחורים בעלי אופי של שליטה והנהגה שמחפשים מישהו 'להנהיג' 'להוביל', הם מחפשים דמות של בחור חלש אופי שהוא יהיה עבורם הנשלט, עליו הם ירגישו את מנהיגותם וישמו אותה על חולשת אופיו.

וכעת למסקנת התשובה. הבדיקה והשיקול האם החבר הוא 'רע' יכולה להיות אובייקטיבית ועניינית, רק אחרי שתנתח קודם כל מדוע אתה מעוניין בחברות זו. הבסיס לדיון חייב להיות לאחר שברורים לך המניעים שלך ליצירת החברות, שכן אם לא תנתח זאת, ייתכן וצפויה לך התמודדות עם גרש פנימי שיכביד עליך לקבל החלטה נכונה ואולי אף יטה את תוצאות הבדיקה שלך.

לאחר שבדקת ובחנת מדוע אתה מעוניין בחברות, אתה יכול לדעת גם טוב יותר לאן תוביל חברות זו? לשליטה שלך? לרצון התבלטות? או שמא להפך לחברות סוג של חבר מעמד שהוא בעצם זנב לאריות וההשפעה היא עליך ממנו.

השלב השלישי הוא לנסות ולצפות, מה תהיה תוצאת החברות בשלב מאוחר יותר, לאן זה יוביל ומה תהיה ההשפעה עליך מבחינת דרגתך הרוחנית. כי חבר שיוכיל אותך לרפיון, לנוח רוחני, לידיעת דברים שאינך אמור לעסוק בהם, למקומות לא טובים, הרי שברור כי הוא חבר רע.

שים לב שכל המניעים לחברות שהוזכרו לעיל, הינם מניעים אנוכיים!

בעצם, אני מחליט מי יהיו חבריי על בסיס מה שיהיה טוב לי. זה בסדר, אין בעיה. אבל צריך לדעת את זה.

רוב הסיבות לעיל, לגיטימיות ליצירת חברות, ובלבד כמובן שלא ייהפך החבר לקרובן של שליטה ושלא יעבור צער או סבל מחוסר בתיקון המידות שלך.

המבחן שיבוא לידי ביטוי בתוצאת החברות, ולבחור שעניין בראשו גם בתחילת החברות, יהיה כמובן, מה תוצאת החברות, האם היא טובה וחיובית או שהיא שלילית. האם בתום שנה לחברות זאת, אני אעלה או ארד בדרגתי הרוחנית, האם אקנה תיקון למידותיי, אשמע ואקבל דברים טובים וחיוביים או שמא להפך.

לשאלתך, לחלוטין, יכול להיות בחור מצויין בלימוד שהוא 'חבר רע'. אם כי בדרך כלל ועל פי רוב בחור טוב בלימוד שמתעניין בלימוד ושם בתורה את כל מעייניו, הרי שסביר מאד שהוא יהיה מתוקן במידותיו ובשאר ענייניו יותר מבחור אחר.

מעשה בדלקת גרון... גרון...

היה מוחלט אצלו שהפעם הוא יעשה זאת, התוכנית הייתה כל כך מדויקת שלא היה אפשרי לסטות ממנה במילימטר, הכל היה מוכן לרגע הגדול שלו ציפה גבריאל במשך שנתיים, לא רק התכנית הייתה ערוכה להפליא, גם כל הנפשות הפועלות ידעו היטב כל אחד ואחד את תפקידו המוגדר בתכנית הפעולה, כל אחד ידע מה עליו לומר ומה עליו לעשות. בכלל, גבריאל היה טיפוס יסודי מאז ומעולם - "כמעט" בכל העניינים, ובפרט בדברים שקשורים מצד כלשהו ל"כבוד" המגיע לו, וליחס הטוב שהוא אמור לקבל מכל הסובבים אותו. הוא טיפוס שחייב להיות בשליטה מלאה לאורך כל הדרך, הוא אינו יכול לסמוך על אחרים. בכלל, לא שייך להפקיד את השטח לטיפוסים לא מנוסים ולא מוכשרים כמוהו, יש בכך סכנת קיום ממשית. אכן, כך זה יתנהל, בלילה הראשון של חנוכה, כך הוא רצה ולזה הוא ציפה בהתרגשות ובהתרוממות רוח, או, אז, זה יהיה ממש "שהחיינו וקיימנו והגיענו בזמן הזה"... זה יהיה נפלא, וברור שגם ברכת "ניסים לאבותינו בזמן הזה" תחול כאן ממש למהדרין מן המהדרין, ולא אכפת אם הניסים הללו היו גם בימים ההם, העיקר שהם "בזמן הזה"...

חיכוך בגרון, הצמדת הצווארון- תוך כדי הטיית הראש ימינה ושמאלה - כביכול יש שם עניבה שצריך להדק אותה, ההכנות האחרונות. שנתיים, זה אומר פעמיים חג חנוכה, זה אומר פעמיים שגבריאל היה צריך לראות את אחד הבחורים "הגדולים" מתכבד על ידי

ראש הישיבה להדליק את נר ראשון של חנוכה בהיכל הישיבה ולברך את הברכות בפני קהל עם ועדה, ממש נפלא, מרנין, מחזק ומחשל כל לב נדכה ושפל. הפעם, בחנוכה בשנה זו, הוא יתכבד לעשות זאת, אין ספק, הרי הכל מוכן ומוזמן לרגע הנפלא. כל אחד מחבריו הטובים יודע היטב מה הוא צריך לעשות, כדי שגבריאל ידליק השנה את נר ראשון של חנוכה. אח, איזה מזל שבישיבה כאן לא מוכרים את הדלקת הנרות בדפי גמרא, שאם כן, היה גבריאל צריך להתמודד עם אריות של ממש ועם המוכרחים שבשיעור שלו - שם הוא תופס אמנם מקום של כבוד, אך לא בדיוק בראש הפירמידה. מזל שאין צורך להתאמץ בדפי גמרא שב והרהר גבריאל, הרי הכל תלוי ב - איזה בחור יבחר ראש הישיבה בתור "ראוי" לקיום המצווה החשובה, וראש הישיבה כידוע אינו בוחר דווקא את הבחור הטוב ביותר בלימודים, אלא מגוון ובוחר מבין הטובים אחד ויחיד שמצדד ומאחד בו כמה וכמה מידות טובות וכמה מעלות ייחודיות שיש בצירופם כדי ליזכותו במצווה הגדולה. השילוב הנמצא נמצא ב, ללא ספק, חשב גבריאל וכמעט ששאג זאת בקול גדול כדי שכולם יבינו סוף סוף את הדבר הכל כך מובן הזה. אני, זאת אומרת, אני, מה יש לדבר, זה כל כך פשוט שאין צורך לומר כלום, מי? מי? תגידו מי בכלל "מתקרב" אלי? ? ? יצחק פולק? אח, אין לו קול יפה והוא ממש זייפן, אז מה אם הוא "מתמיד" גם אני די מתמיד. ברוך כהן? הצדיק הזה? אוי באמת, זה לא מתאים לו, הראש ישיבה לא יכשיל אותו בגאווה, זה יהרוס לו את כל ה"עבודה"! שאול גליק? נו, כישרון גדול אין ספק, אבל הוא לא יזכה בזה. פשוט, הוא, הוא, הוא, נו, הוא לא מתאים לעמוד בפני קהל ולברך ולהדליק, זה פשוט לא תפור עליו, זה לא האופי שלו אני אומר לכם. כך הסתובב לו גבריאל במשך ימים שבועות וחודשים כשהוא חולם על הרגע הגדול. עבודת הכנת הקרקע אכן הייתה מוכנה, חמישה מחבריו הטובים של גבריאל הבטיחו לעשות למענו את העבודה השקטה. ישי הולך לדבר עם הברך של הראש ישיבה שלומד ככולל בשכונה שלו כדי שידבר עם אבא שלו ויסביר לו שגבריאל הוא המתאים ביותר לתפקיד. ראובן עומד להשחיל לראש ישיבה מילה מפורשת בהזדמנות ראשונה שהוא ידבר איתו בלימוד. לאורי יש קשר מצוין עם המשגיח והוא אמור לפעול בגזרה זו, ושניאור זלמן ומוטי אמורים להפריח את האווירה המתאימה בחלל הישיבה בין הבחורים, להפנים את המסר ולסכל מראש כל ניסיון של מישהו להיות "מועמד" לתפקיד. החבורה הקדושה לא בחלה בכל אמצעי על מנת להשיג את היעד הנכסף, השמצה קטנה פה ושם ביטול של כל מעלה אפשרית שאולי מצויה אצל בחור אחד בשיעור, הכל הפך לחלק ממסע ההצלחה. הגיעו הימים האחרונים של לפני חג חנוכה, ימים של חורף סגרירי קור וגשם. ההתרגשות בשיאה, ההמתנה בצפייה דרוכה הגבירה את המתח. את היממים שלפני חג חנוכה עשה גבריאל בביתו, צינן קשה תקף אותו ודלקת גרון הכבידה עליו מאוד. אין סיבה לדאגה אמר לעצמו ולהוריו שהחרו החזיקו אחריו בקול ענות חלושה, אכן אין מקום לדאגה, כמה כוסות תה והכל יעבור בשלום, אין לחשוש, האירוע יעבור בשלום לא מדובר בהופעה של שעתיים, בסך הכל משהו קצר. בבוקרו של יום ערב חנוכה שכב גבריאל בביתו כשגרונו בוור מדלקת חריפה וחום גופו עולה, אקמול קטן ותה נוסף, הרי מדובר בבחור גדול ולא בתינוק קטן, הכל יהי בסדר אמא של גבריאל לוחצת עליו לגשת בכל זאת לרופא שיראה את הגרון, אולי יש צורך באנטיביוטיקה חזקה למגר את הדלקת הדולקת. גבריאל נכנע ללחצי אימו ולכאבי הגרון, הוא קבע תור לשעה 3 אחה"צ. "מהרופא, מייד אני הולך לישיבה" הכריז גבריאל בקול חלש וצורח, כולם מחכים לי שם ואני אתגבר על הכל, אל דאגה". "אבא, תזמין לי מונית שתעמוד בדיוק בשעה שלוש ועשר דקות מתחת המרפאה שאני אצא ומייד אסע לישיבה, אתה שומע אבא? אני מזהיר אותך שהמונית תהיה שם בדיוק, אל תעשה לי ביזיונות..." החברים התקשרו, "אל דאגה הכל כמתוכנן" "אתה בטוח" "אל תשאל שוב" "נו נו אתה נשמע ממש צרוד" זה לא משנה, זו ההזדמנות שלי" לקראת הצהריים העניינים תפסו תאוצה רצינית מכיוון שהמשימה הוכתרה בהצלחה מרשימה, הראש ישיבה הכריז כי גבריאל ידליק נר ראשון של חנוכה. הכל פעל כמתוכנן, נכון יש כמה בחורים מאוכזבים ואולי שבורים, אבל כרגע צריך להתמקד בעיקר,

לראות איך מביאים את גבריאל לישיבה. "התור שלי בשלוש" - הכריז גבריאל מייד עם היכנסו למרפאה, "התור שלי בשתיים" הכריז אדון זקן שישב בפניה השמאלית, "הרופא איחר" "לא אני לא יכול, אני חייב, עכשיו, אני ממחר" "הי מה יש לך בחור צעיר" הגרון בווער, גם הנר בווער, הראש בווער, גבריאל ממתין, מזל שהתפללתי "מנחה" חשב לעצמו, בדקות הקרובות היו עוד כמה התחצפויות לאנשים מבוגרים, עוד קצת "קידוש השם" לקראת מצוות פרסומי ניסא... המונית שאבא הזמין, כבר למטה? שתחכה עוד קצת! לקראת השעה ארבע נכנס גבריאל אל חדר הרופא, קצר רוח ועצבני, "פה גדול" "דלקת גרון חריפה - הפטרי הרופא - אתה חייב מנה רצינית של אנטיביוטיקה חריפה" "חוץ מזה, הגיע הזמן שתפסיק לדבר כל כך הרבה, שמעתי אותך מחוץ לדלת מנהל ויכוחים עם כל העולם, בן כמה אתה, מה אתה כל כך עצבני" גבריאל היה המום משיעור המוסר של הרופא המבוגר, "אני מאד ממנה, זה עניין חשוב" "אני דווקא לא בטוח שהעניין שלך יותר חשוב מדיבור מכובד וכבוד למבוגרים - סיים הרופא ותן לגבריאל את המרשם - שלום, אתה משוחרר..." המונית כבר לא הייתה למטה, גשם טפטף, הרחוב היה כבר כמעט חשוך. "שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", הוא היה ממורמר מאוכזב ונוזף, אוי כמה שהרופא הזה צודק, אין לו מושג... גבריאל הלך, אולי אי אפשר לקרוא לזה הלך - אלא זידה לעבר בית הכנסת הסמוך למרפאה, הוא נכנס בדיוק כשסיימו "מנחה", הגבאי של בית הכנסת הכין את החנוכיה להדלקה בבית הכנסת, "יש כאן בחור ישיבה - צעק פלוני מפינת בית הכנסת - תן לו להדליק" "כן, תן לו להדליק - אמר אלמוני מפינה אחרת - ושיגיד גם דבר תורה לחנוכה, הוא בחור ישיבה" גבריאל הסתכל ימינה ושמאלה ורק לאחר שבמטי כולם ננעצו בו הוא הבין שבעצם מתכוונים אליו. "אני, לא, אה, אני בכלל לא מתאים לזה, תכבדו מישהו חשוב, אני ממש לא ראוי..." "גש, גש, זה לא הזמן לענוה" נשמעו קולות מכיוונים שונים. "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" "בימים ההם בזמן הזה" "קדשנו במצוותיך" ... אמן. עכשיו, דבר תורה, זה המנהג כאן. חנוכה, זה ה"פך" הקטן שעומד בפניה עניו ושפל, לא זועק ולא מתריס, חנוכה של קדושה של המכבים, לנצח את גאוות יוון, חנוכה זה חיזוק של כל יסודות הדת, כיבוד הורים, כבוד חברים, חנוכה זה פרסומי ניסא, חנוכה זה תורה, שמן רומז לתורה, חנוכה של ניצחון הקדושה והטהרה על הטומאה על הגאווה ועל השחצנות של הרוע והרשע. גבריאל האריך ביאור ופירט את כל המסרים של חנוכה, בימים ההם - ובעיקר בזמן הזה... דברים היוצאים מן הלב... כי אין חכם כבעל הניסיון !!!

קשה לך? זקוק לעזרה?

הישיבה

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18

★ שיחת חינם

